

HLEDEJME SPOLEČNOU CESTU

JIŘÍ JANOTA

Ing. JANOTA JIŘÍ
Od roku 2015 předseda ČMMJ, z.s.,
v letech 2009 - 2014 ředitel státního
podniku VLS ČR, s.p.

Myslivost je definována dle Zákona č. 449/2001 Sb. jako cit.: „Soubor činností prováděných v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako součásti ekosystému...“ Zachování odpovídajícího biotopu pro život zvěře a odpovědná péče o zvěř je jednou

všech je zachovat toto prostředí pro budoucí generace.

Úkolem myslivců je udržovat rovnováhu mezi stavy spárkaté zvěře a prostředím. Naplňování této povinnosti dnes nelze dosáhnout jinou cestou než odpovědným lovem,

Snímek instalace kachní budky – HS Čelákovice. Foto JUDr. Jan Barták

z hlavních činností ČMMJ. V tomto spatřuji synergii s ostatními nevládními organizacemi, které se ochraně přírody věnují.

Portfolio činností zájmových organizací ochrany přírody je samozřejmě významnější a rozsáhlejší, nicméně při ochraně biotopu zvěře a ochraně zvěře samé máme mnoho společného. Jde o zachování odpovídajícího přírodního prostředí pro veškerá společenstva, která toto prostředí využívají ke své existenci. Nedílnou povinností nás

který se však stále významněji dostává do podvědomí lidí jako činnost neetická, a tím pro část společnosti neakceptovatelná. Je potřeba si položit otázku, kdo zajistí regulaci zvěře pro společnost, když ne myslivci? Vzhledem k tomu, že dnes žijeme v kulturní, silně urbanizované krajině přetvořené člověkem, nelze předpokládat, že regulaci zvýšených stavů spárkaté zvěře nám zajistí pouze velké šelmy. Ty mohou být v každém případě pouze nápomocny.

Snímky sázení stromků. Foto Kamila Zahradník LDVI

Snímky záchrana srnčat. Foto PhDr. Pavla Josefina Benettova, Ph.D.

Myslivcům je podsouváno, že usilují o odlov těchto šelem z důvodu jejich myslivceckého vyžití. Není to pravda, ČMMJ usiluje o vytvoření odpovědných plánů péče pro jednotlivé druhy zvláště chráněných živočichů, které jednoznačně stanoví podmínky a pravidla soužití těchto zvláště chráněných živočichů s přihlédnutím k ostatním potřebám společnosti. Problémem je, že dodnes nejsou plány stanoveny pro některé zvláště chráněné živočichy, a z toho pramení řada dnešních konfliktů.

Žijeme v době moderních informačních technologií a dokážeme přenášet informace závratnou rychlostí. Média se předhánějí, kdo první přinese zaručenou informaci

o tom, či onom. Současně jsou veřejnosti podsouvány „zaručené informace“, jenom aby došlo ke zviditelnění daného problému. Nikomu dnes neprospívá se tímto způsobem prezentovat a navzájem atakovat. Je nejvyšší čas opravdu zasednout ke stolu, začít věcně komunikovat, a především argumentaci založit na doložitelných, vědecky podložených informacích. Jsem přesvědčen, že nám jde o společnou věc, a tou je zachování odpovídajícího životního prostředí nejen pro zvěř, ale pro všechny druhy společenstev, která v tomto prostředí existují.

Máme dnes zcela zásadní společné problémy. Lokálně přemnožené stavy spárkaté

zvěře, mizející drobnou zvěř z krajiny, dramatický úbytek jednotlivých druhů ptactva a mnoha dalších druhů živočichů. Problémem posledních desetiletí se stalo mnohde neodpovědné hospodaření v krajině, jehož důsledky mohou být pro krajinu zcela fatální. Je opravdu nejvyšší čas, abychom se společně snažili tuto situaci zvrátit.

ČMMJ společně s Českou ornitologickou společností předala ministru zemědělství petici pod názvem „Vraťme život do krajiny“, která poukazuje na nevhodné hospodaření v krajině. Myslím si, že jde o krok správným směrem. Jsme připraveni i v budoucnu spolupracovat s organizacemi zabývajícími se ochranou přírody na obdobných projektech, které uchopí ochranu přírody rozumným způsobem.

Mrzí mě, že ze strany organizací ochrany přírody není větší tlak na odpovědné instituce při ochraně přírody a krajiny mimo území se zvýšeným zájmem ochrany přírody. AOPK ČR a ministerstvo životního prostředí prioritně řeší ochranu ve většině těchto území. To, že mizí koroptev, zajíc, divoký bažant a množství dalšího ptactva z běžné krajiny, trápí možná pouze myslivce a ornitology. Zde vidím jednu z možností, kde můžeme společně přispět k nápravě. Občas dochází k situacím, které neprospívají vzájemné spolupráci. Klasickým příkladem jsou ojedinělé nálezy zastřelených chráněných dravců a chráněných živočichů. ČMMJ se vůči zabíjení dravců a také k předkládání otrávených návnad jednoznačně vymezila. Jde o odsouzeníhodná provinění jedinců. Vše je v lidech. Nejde o selhání systému, ale konkrétního člověka. My můžeme pouze preventivně na tento problém upozorňovat a v případě zjištěného porušení zákona hledat odpovědného viníka. Věřím, že těchto prohřešků bude v budoucích letech ubývat.

ČMMJ je připravena konstruktivně jednat se všemi organizacemi, které se podílejí na ochraně přírody a krajiny. Ne vždy musí dojít ke shodě, jelikož představy prováděného způsobu ochrany se mohou mnohdy lišit. Pokusme se ale najít společná témata, která pomohou k uchování odpovídajícího přírodního prostředí pro další generace. Jsem si vědom, že to bude někdy cesta složitá, ale ne nereálná.

Snímek instalace napajedla. Foto Dr. Bohumil Vokrčka